

Дестинация Марсилия

Марсилия, Франция - третата дестинация от проекта "Коменски". Изкарахме си страхотно и нямаше нито един напразно изгубен ден. Мястото – доста прохладно, но много гостоприемно. Местните хора – приветливи, нашите съученици от проекта – страхотни! Това преживяване не може да се опише кратко и просто, но ето един опит.

Летище София... Първото ни качване на самолет. Определено не беше толкова страшно, за колкото се бяхме подготвили. Пристигнахме късно вечерта, много уморени и добре че имаше услужливи французи, които да ни до упътят към хотела. Оказа се, че не било толкова сложно. Срегнахме няколко плъхчета по пътя – може би най-забавното и неочаквано нещо през целия ден. Настанихме се в хостела, хапнахме набързо и легнахме, за да можем на следващия ден да сме свежи и подготвени за срещата с другите участници в проекта.

На сутринта осъзнахме, че имаме нужда от повече сън, но нямаше време за такива глезотийки. Тръгнахме към мястото, където се чакахме с останалите. Беше точно на пристанището. Първата група, която видяхме и с която се запознахме, беше турската – 5 момчета, с които не си казахме много тогава, но така се развиха нещата, че май с тях си станахме най-близки. После дойдоха и другите, но не успяхме да се запознаем, за щастие по-късно си наваксахме. Раздадоха ни карти за метрото и всички заедно тръгнахме към училището. Там се проведе нещо като игра, в която трябваше да си зададем по няколко въпроса в рамките на 1 минута, за да се поопознаем. При всяко свирване се местехме на съседния стол и се запознавахме с човека срещу нас.

Разбира се, не ни стигна времето и беше много забавно, когато дори не успяхме да си зададем въпросите докрай. После дойде ред на противоречивите реклами, скеча, с който представихме училището ни и презентацията с резултатите от анкетите. Имахме и обиколка на Марсилия с влакче. След което всички от проекта се снимахме групово за местен вестник. Състоя се си и международен пикник. През свободното време, което ни остана решихме да си довършим обиколката на града. Прибрахме се в хостела и започнахме да се хвалим на близки и приятели.

На следващия ден (вторник) правихме колаж на рекламите от различните страни. Стана едно голямо, шарено платно. След това представяхме презентациите с фалшивите продукти – техните плюсове и минуси и как да ги разпознаваме. След което посетихме и един музей – "Pavillon M", където ни запознаха с предисторията на Марсилия и дори с бъдещите планове за града.

Срядата отскочихме до близкото курортно градче Каси (Cassis). Обиколихме го с влакче и после ни дадоха карти и свободно време да го разгледаме. Тъй като не беше много голямо успяхме да видим всичко и си взехме едни божествени багети. Е, намирането на супермаркет беше доста трудно, но се справихме. След това имаме обиколка с корабче. Вълните бяха огромни и всички, без учителите, се измокрихме до кости. Дадоха ни още малко свободно време. Качихме се на автобуса и се върнахме в Марсилия. Същата вечер се бяхме уговорили с другите да се разходим и да седнем в някое заведение. Изкарахме си страхотно!

Четвъртък ни разделиха на групи и всяка трябваше да измисли текст върху музика на избрана песен за флашмоба, който се състоя в петък. Докато учителите се бяха събрали в съседната стая с цел разрешаване на важни въпроси, ние решихме да си направим “Harlem Shake” клипче. Беше много забавно, особено частта с уточняването кой какво да прави. След това си пуснахме музика и изучавахме танците на различните народности. Доста се объркахме, докато свикнем, но добре ни се получи. Същия ден ни беше и прощалното парти. Танцувахме подготвените от всяка държава народни танци и колкото и самовлюбено да прозвучи от наша страна – за пореден път ние се представихме най-добре. Разменихме си (с който не бяхме) фейсбучите и още същата вечер се намерихме. Раздялата на испанците и италианците беше много драматична и тъжна. Така бяха свикнали едни с други, че не можеха да се разделят. Сбогувахме се с тях и със словенките. Прибрахме се с носталгия. И ние скоро си тръгнахме.

В петък ни беше флашмоба. Обиколихме част от града и после седнахме в едно заведение. Хапнахме, пийнахме, за да се досъбудим, след което се поразходихме. Стигнахме до един голям и красив фонтан с парк, където си починахме на слънчице. Накрая се сбогувахме с всички. Беше много тъжно, но нямаше как. Седмицата вече бе към своя край. А ние щяхме да си останем със спомените, снимките и международните приятели.

Рано сутринта в събота си хванахме автобуса за летището. Изобщо не ни се тръгваше - Марсилия вече ни бе като втори дом - скромно, но уютно местенце. Видяхме Париж от птичи поглед и дори Айфеловата кула. Почакахме на летището, от което останахме очаровани, тъй като имаше всичко – магазини, компютри, Playstation-ни, на един от които седнахме и гледахме филм до полета. Когато се качихме и чухме българска реч вече осъзнахме, че наистина се прибираме. Няма връщане назад към Марсилия. Имаше малко забавяне на полета, но накрая всичко беше наред. Пристигнахме живи и здрави и се нахвърлихме на любимите си хора, които бяхме почти забравили за тази невероятна и запомняща се една седмица.

Цветина Иванова и Кристина Маринова, 11 “д” клас

